

Afscheid van AutiPassend Onderwijs Utrecht

Door Sandra Muller, medeoprichter en bestuurslid

Na ruim 9 jaar komt er een einde aan AutiPassend Onderwijs Utrecht. Ik moet het nog even tot me laten doordringen. Ik ben het helemaal eens met dit gezamenlijke besluit, maar het is ook moeilijk om los te laten na er jarenlang zoveel energie en tijd in gestoken te hebben. In deze afscheidsbrief zet ik op een rijtje wat AutiPassend voor mij betekend heeft en waarom het goed is om het stokje door te geven aan anderen.

Hoe het begon

Tien jaar geleden maakte ik me zorgen over het vinden van een geschikte havo/vwo voor mijn zoon met autisme. In die tijd ontmoette ik Suzanne Boomsma die in een vergelijkbare situatie zat, en wij hadden direct veel steun aan elkaar. Een jaar later startten wij het ouderinitiatief AutiPassend Onderwijs Utrecht, met als hoofdgedachte: er moeten nog veel meer ouders zijn die in hetzelfde schuitje zitten, laten we contact met elkaar zoeken en samen sterker staan.

We verzamelden een groep ouders om ons heen die ook moeite hadden om een havo/vwo-school te vinden voor hun kind met autisme in de regio Utrecht. We ontwikkelden een visie en overlegden met onderwijsorganisaties in Utrecht en met de regionale en landelijke politiek over uitbreiding van de mogelijkheden voor kinderen met autisme die cognitief havo/vwo-niveau aankunnen. Dat bleek een moeizaam proces, waar vele jaren overheen gingen met relatief weinig concrete resultaten op systeemniveau. Inmiddels waren we ook begonnen met een nieuwsbrief en website voor onze achterban, aangevuld met Twitter en Facebook. Suzanne en ik vulden elkaar goed aan: zij was een kei in het formuleren van een visie en het netwerken met allerlei organisaties en bewegingen. Ik voelde me thuis bij het opzoeken van informatie, die analyseren en overzichtelijk presenteren voor de andere ouders op onze website en in onze nieuwsbrief. Natuurlijk ging ik ook mee naar overleggen en schreef zij ook mee aan de website en nieuwsbrief. Ons uitgangspunt was altijd: onafhankelijke informatie, gekleurd vanuit de belangen van ouders. De drijvende kracht kwam altijd van Suzanne en mij. We hebben in de loop der jaren hulp gehad van diverse bestuursleden en andere vrijwilligers die met ons mee wilden denken. Van hen is ons huidige medebestuurslid Monique van Eijkelenburg komen bovendien als trouwste ondersteuner.

Een regionale website met landelijke uitstraling

Inmiddels is de website uitgegroeid tot een flinke kennisbank met honderden artikelen over passend onderwijs, thuiszitters, autisme, scholen in de regio Utrecht en aanverwante onderwerpen. Doordat we zelf meer kennis opdeden hebben we ook onze visie op de problematiek en oplossingsmogelijkheden verder ontwikkeld. Met die inzichten hebben we vele ouders kunnen helpen, blijkt uit de vele complimenten die we mochten ontvangen per e-mail en aan de telefoon, als ouders onze hulp zochten. Zelfs professionele hulpverleners vroegen ons om advies. Wij concentreerden ons op kinderen van middelbare schoolleeftijd met autisme in de regio Utrecht, waardoor we daar gespecialiseerde kennis over opbouwden. Voor die doelgroep is algemene kennis over passend onderwijs ook relevant, verteld vanuit het gezichtspunt van ouders. Dat deel van onze website voldeed kennelijk aan een landelijke behoefte. Onze website wordt iedere dag veel gelezen door mensen uit het hele land. Vaak kregen we vragen of er niet ook zoiets was met lokale informatie over een andere regio, of voor kinderen van basisschoolleeftijd, of voor het mbo en hoger onderwijs, of ... Wij begonnen zelf ook steeds meer in te zien dat de problemen die onze kinderen met autisme ervaren vergelijkbaar zijn met de problemen die kinderen met andere aanleg of diagnoses ervaren en dat er gemeenschappelijke oplossingen mogelijk zijn. Daarom gingen we

steeds meer samenwerken met Balans: een vereniging voor ouders wiens kind problemen ervaart met leren en/of gedrag.

Afhankelijk van vrijwilligers

Alles wat we deden voor AutiPassend Onderwijs Utrecht was vrijwilligerswerk, wat ik deed naast mijn betaalde werk en bij vlagen zorgintensieve gezin. Dat was soms moeilijk te combineren, waardoor we op zoek gingen naar andere vrijwilligers die ons konden helpen. We hebben lang gezocht, op allerlei manieren, maar uiteindelijk niemand kunnen vinden die ons actief kon blijven helpen met de website, de nieuwsbrieven en de social media. Complicerende factor was natuurlijk dat de ouders die het meest begaan zijn met de doelstellingen van AutiPassend Onderwijs Utrecht in hun privéleven veel energie kwijt zijn aan het goed ondersteunen van hun kind(eren). Onze eigen kinderen werden ouder en hebben inmiddels hun vwo-diploma (na de nodige hobbels, maar het is gelukt!), waardoor wij geen eerstehands ervaring meer hebben met de middelbare schoolperikelen. We hebben ook overlegd met de gemeente Utrecht of zij een professionele lokale ouderorganisatie wilden ondersteunen, maar daar wilden ze geen structurele bijdrage aan leveren. De laatste jaren zijn onze overleggen met onderwijs en politiek, onze nieuwsbrieven, onze social media en het onderhoud van de website op een steeds lager pitje komen te staan.

Einde website september 2021

Ondertussen worden we geconfronteerd met een grote technische barrière: het gratis platform waarop ik onze website heb gebouwd stopt ermee per 1 september 2021. Om de website met dezelfde kwaliteit voort te zetten zouden we alle pagina's opnieuw moeten bouwen in een andere technologie. Hier komt bij dat het ons steeds meer moeite kost om alle informatie actueel te houden. Daarom is dit een goed moment om te stoppen: het is mooi geweest. Per 1 september gaat de stekker uit AutiPassend: we heffen de stichting, de website en de social media op.

Onze nalatenschap

Wij willen graag dat de nog bruikbare inhoud van onze website een mooie bestemming vindt. Voor de algemene informatie over passend onderwijs, thuiszitters en autisme hebben we die gevonden bij Balans. De visie en doelstellingen van deze landelijke oudervereniging sluiten goed aan bij die van AutiPassend. Sinds een jaar help ik hen met het voorbereiden van een nieuwe website waarin de informatie van AutiPassend goed tot zijn recht kan komen. Balans kan helaas niet de informatie over Utrechtse scholen overnemen, dus meld je (bij ons of na 1 september bij Balans) als je daar een goede bestemming voor weet waarbij het ook up-to-date kan worden gehouden.

Mijn terugblik

Ik heb het persoonlijk altijd heel fijn gevonden als ik hoorde van ouders dat ze erg geholpen waren met de informatie die ik op de website heb geschreven of doordat ik telefonisch met hen meedacht over de situatie van hun kind. Daar deed ik het voor! Ik ben ook trots dat de grotendeels door mij geschreven website maandelijks door duizenden mensen wordt gelezen. Het was een mijlpaal toen mede dankzij mijn jaarlijkse inspanningen om de aantallen thuiszitters in Nederland helder te krijgen er landelijke erkenning kwam dat jaarlijks meer dan 15.000 leerlingen te weinig of geen onderwijs krijgen. Dit was overigens niet mogelijk zonder Suzanne die deze cijfers verwerkte in een onderzoek en hiermee veel aandacht trok! Ik ben dankbaar dat ik Suzanne ontmoet heb, dat wij samen AutiPassend hebben kunnen opbouwen en dat we zulke goede vriendinnen geworden zijn. Wat misschien nog de meeste impact op mijn leven heeft gehad is dat het inzicht, de kennis en de kennissen die ik dankzij mijn vrijwilligerswerk voor AutiPassend Onderwijs Utrecht heb opgedaan eraan bijgedragen hebben dat mijn zoon zijn vwo-diploma heeft kunnen halen. Ouders met vergelijkbare problemen zullen altijd een speciaal plekje in mijn hart hebben en via Balans zal ik hen

van tijd tot tijd nog helpen, al zal dat minder intensief gebeuren dan bij AutiPassend. Ik wens dat er een tijd komt dat het niet meer gebeurt dat kinderen onvoldoende passend onderwijs krijgen, en tot die tijd wens ik dat er altijd weer nieuwe mensen zullen opstaan die deze kinderen en hun ouders helpen om het toch voor elkaar te krijgen!

Sandra Muller, juni 2021